

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 305/07
07.03.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Јованке Кажић, Љубице Милутиновић, Миломира Николића и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужених Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац, АП Војводине, коју заступа Покрајински јавни правобранилац и Града Новог Сада, кога заступа Градски јавни правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж. 2931/05 од 18.10.2006. године, у седници одржаној 07.03.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж. 2931/05 од 18.10.2006.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Новом Саду П. број 2847/04 од 12.04.2005. године одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцима солидарно исплате на име материјалне штете за адаптацију локала износ од 450.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.12.2001. године па до исплате, на име изгубљене добити због некоришћења локала месечни износ од по 90.000,00 динара са законском затезном каматом за сваки месец почев од 02.04.2002. године до 23.01.2004. године, као и да се обавезу тужени да тужиоцима исплате трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од доношења пресуде па до исплате. Ставом два пресуде обавезани су тужиоци да туженом Граду Новом Саду на име трошкова парничног поступка плате износ од 59.250,00 динара.

Окружни суд у Новом Саду је пресудом Гж. 2931/05 од 18.10.2006.године одбио као неосновану жалбу тужилаца и првостепену пресуду потврдио.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци су преко пуномоћника адвоката, који на основу члана 84. ЗПП странку мора заступати у поступку по ревизији, благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. ЗПП.

Ревизија је неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачке 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом изјављеном из овог законског разлога не наводе се битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити на основу члана 398. став 1. тачка 1. и 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању тужиоци су на основу Уговора о купопродаји закљученог 27.09.2001. године постали сувласници у идеалном делу непокретности – стамбене зграде у Новом Саду, уписаној у листу непокретности број аа КО ГГ. Чланом 3. уговора одређено је да предмет уговора представља пословни простор површине 44м² у приземљу стамбене зграде у сировом стању. Опредељени физички део непокретности представљао је стамбени простор, и као такав није био погодан за обављање пословне делатности – фризерско занатских услуга, коју делатност су тужиоци намеравали да обављају у просторији која је предмет закљученог уговора о купопродаји. Закључењем уговора о купопродаји са претходним власником ВВ, тужиоци су били у уверењу да купују пословни простор, а сазнање да је предмет уговора сувласнички део стамбеног простора, тужиоци су имали приликом поднетог захтева за укњижбу на основу кога су уписани као сувласници идеалног дела непокретности – стамбене зграде. Захтев тужилаца за промену намене купљеног простора из стамбеног у пословни је одлуком органа туженог Града Новог Сада одбијен због околности да је ранијем власнику непокретности издато фалсификовано одобрење за употребу.

На утврђено чињенично стање правилном применом материјалног права одбијен је тужбени захтев као неоснован.

Тужиоци у овом поступку траже накнаду штете у висини уложених средстава ради привођења намени стамбеног у пословни простор и измаклу корист у висини очекиване добити од делатности коју би обављали у пословном простору да им је одобрен захтев за промену намене простора из стамбеног у

пословни. Правилан је закључак нижестепених судова да тужени Република Србија и Аутономна Покрајина Војводина нису у материјално правном односу из кога тужиоци траже накнаду настале штете, због чега ови тужени нису пасивно легитимисани. Ценећи чињеницу да су тужиоци пре доношења одлуке надлежног органа туженог Града Новог Сада по поднетом захтеву тужилаца за промену намене стамбеног у пословни простор започели адаптацију нижестепени судови су извели правилан закључак да тужени Град Нови Сад није дужан да тужиоцима накнади насталу штету.

Одредбом члана 172. Закона о облигационим односима прописано је да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција. Одбијањем захтева тужилаца за промену намене стамбеног у пословни простор не представља проузроковање штете у вршењу или у вези са вршењем својих функција када би правно лице одговарало за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу на основу наведене законске одредбе. Тужиоци не могу затевати накнаду штете која је настала из њихове радње – започете адаптације пословног у стамбени простор пре донете одлуке о захтеву тужилаца да се дозволи промена намене.

Из изложеног неоснован је разлог ревизије да је о тужбеном захтеву одлучено погрешном применом материјалног права.

Наводи ревизије да је њихов захтев за промену намене стамбеног у пословни простор одбијен због околност да је фалсификовано одобрење за употребу стамбеног објекта и да је у издавању фалсификованог одобрења учествовао и радник туженог Града Новог Сада нису од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде. За правилност одлуке у овом поступку одлучна је чињеница што је орган туженог Града Новог Сада одбио захтев тужилаца за промену намене стамбеног у пословни простор, а разлози због којих је одбијен тај захтев не представља незаконит рад органа када би постојала обавеза туженог да тужиоцима накнади штету. Започетом адаптацијом стамбеног у пословни простор пре добијања одлуке надлежног органа у управном поступку којом би се одобрила промена намене, тужиоци су пристали на еветуално насталу штету, а за накнаду штету настале из такве радње не постоји одговорност тужених .

Одлука о ревизији донета је на основу одредбе члана 405. ЗПП.

Председник већа-судија

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РР